

گزارش مختصر خانم دیبورا لاینز نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان به شورای امنیت ملل متحد

کابل، ۲۳ مارچ ۲۰۲۱

* * *

خانم رئیس،

صبح بخیر و خوش آمدید، جای بسا مسرت است که یک بار دیگر با این شورا هستم.

خانم رئیس،

از آغاز گفتگوهای صلح افغانستان که در ۱۲ سپتمبر سال گذشته آغاز شد، بیش از شش ماه می گذرد و از امضای توافقنامه میان ایالات متحده و طالبان و همچنان اعلامیهی مشترک دولت افغانستان و ایالات متحده یک سال کامل می گذرد. شاید اکنون زمان مناسب باشد تا لحظهی درنگ کرده و بیانیشیم که برای حمایت از مردم افغانستان در راستای نیل به صلح، چه کار بیشتری می توان انجام داد. همچنان، اجازه دهید تا به شورا یادآور شوم که آنچه ما عجلتاً در چند ماه آینده انجام می دهیم، تاثیر به سزائی روی تداوم روند صلح خواهد داشت. قتل ها، بیجائی، درد و رنج مردم افغانستان باید خاتمه یابد.

از آخرین گزارش من تا اکنون، پیشرفت ها در گفتگوهای صلح در دوحه بطی شده است. شهروندان افغانستان و همکاران بین المللی شان نارضابیتی شان را در مورد نتایج واقعی [گفتگوها] که قابل درک است، و همچنان ناخشنودی شان در مورد میزان بلند خشونت ها در سراسر کشور را اذعان داشتند. باوجود آن، قابل تذکر است که هر دو طرف مذاکره کننده به حضور در میز مذاکره در دوحه متعهد باقی مانده و به گفتگوها ادامه دادند. در سفر اخیر من به دوحه که در اوایل مارچ صورت گرفت، برایم مایهی دلگرمی بود وقتی از طرفین پیرامون پیشرفت های ملموس که اکنون در آجندای کلیدی به دست میاورند، شنیدم. به رغم آن، واضح است که پیشرفت های بیشتر باید صورت گیرد تا به مردم افغانستان نشان داده شود که مذاکرات صلح برای منافع واقعی شهروندان افغانستان در جریان می باشد.

چنانچه مذاکرات به پیش می رود، اکثر طرف های ذیدخل منتظر ملل متحد هستند تا نقش برارنده تر را ایفاء نمایند. من از انتصاب همکار با تجربه خود، آقای ژان آرنو به عنوان فرستاده ویژه سرمنشی ملل متحد در امور افغانستان و منطقه استقبال می کنم. این انتصاب فعالیت های ما پیرامون همکاری های منطقوی را بیشتر و تکمیل خواهد ساخت. ما در یوناما با آقای آرنو برای حمایت از صلح در افغانستان و سهمگیری کشور های منطقه که از اهمیت ویژه برخوردار است، از نزدیک کار خواهیم کرد.

Media contact: Spokesperson-UNAMA@un.org.

[Website](#) • [Twitter](#) • [Facebook \(English\)](#) • [Facebook \(Dari\)](#) • [Facebook \(Pashto\)](#) • [Flickr](#) • [Instagram](#)

به همین ترتیب، در این اواخر تعدادی از کشور های عضو به نوبه‌ی خود نقش حیاتی را در خصوص پیشنهاد اقدامات جدید به منظور تقویت روند صلح ایفاء کرده اند. اشتراک کنندگان بین المللی در نشست اخیر مسکو به وضوح اذعان داشتند که می خواهند شاهد تحرک تازه در روند گفتگوها باشند. کشور های روسیه، چین، ایالات متحده و پاکستان اعلامیه‌ی را صادر کردند که در آن از "راه حل سیاسی دوامدار و عادلانه" که منتج به "تشکیل یک افغانستان مستقل، آزاد، واحد، صلح آمیز، دموکراتیک، و خودکفا" شود، حمایت می کنند. من از اعلامیه آنها نقل قول می کنم.

همچنان، نشست که اخیراً از سوی ایالات متحده پیشنهاد شده و قرار است طی ماه های آینده در ترکیه برگزار شود، فرصت دیگر در امر تقویت اصولی است که روند صلح بر مبنای آن استوار خواهد بود، و احتمالاً تهداب راه حل سیاسی عادلانه و فراگیر را که مکمل مذاکرات جاری در دوحه خواهد بود، می گذارد.

با وجود آن، این تلاش ها باید متمرکز و مرتبط باشند. مهمتر از همه، این تلاش ها باید باعث تقویت بیشتر مذاکرات جاری صلح افغانستان در دوحه باشد نه اینکه آن را زیر پرسش قرار دهد. طوریکه ما وارد این دوره‌ی شدیداً پرخم و پیچ می شویم، همه‌ی ما - همسایگان، بازیگران منطقوی، و همکاران بین المللی - مسئولیت دارند تا اطمینان حاصل نمایند که تلاش های ما کاملاً هماهنگ بوده، باعث توانمند سازی متقابل شده، و مهمتر از همه، در راستای منافع علیای مردم افغانستان قرار دارد.

خانم رئیس،

با توجه به علاقمندی جناح های مختلف منجمله داخلی و بین المللی، اگر واضح صحبت کنم، ما همیشه می دانستیم که این یک صلح پیچیده خواهد بود. می خواهم یکبار دیگر تکرار کنم که این یک صلح پیچیده خواهد بود. چندین دهه جنگ باعث نارضایتی و رنجش شدید تمامی جناح ها شده و بی اعتمادی میان طرف های درگیری وجود دارد. همچنان، تفاوت های گسترده و عمیق میان جمهوری اسلامی و طالبان در مورد تشکیل حکومت مورد نظر شان وجود دارد.

بدون در نظر داشت محل یا نحوه‌ی تدویر این نشست ها، هیچ یک از این تفاوت ها در مدت زمان کوتاه و طی چند نشست محدود حل و فصل نمی شود. رسیدگی به این موضوعات نیازمند صبر و شکیبائی و تعهد از سوی تمامی جناح ها می باشد. خوشبختانه، تجربه‌ی من از صحبت با هر دو طرف مذاکره کننده در دوحه و افغان ها از اقشار مختلف جامعه حکایت از این دارند که صلح ممکن است. افغان ها نه تنها برای صلح آماده هستند بلکه خواهان آن نیز می باشند. تمامی طرف های درگیری باید خشونت را متوقف سازند و نیاز دارند تا خشونت متوقف شود.

خانم رئیس،

اگر خواهان روند صلح پایدار هستیم، نیاز است تا طرف های درگیری به گذشته افغانستان نه، بلکه به آینده آن نگاه کنند. هر نوع توافق صلح باید دیدگاه ها و نگرانی های تمام افغان ها - نه صرفاً قشر نخبه - را شامل شود. من از خانم اکبر [رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان] که امروز با ما پیوسته، همراه با همکارانش در کمیسیون مستقل حقوق بشر و سایر موسسات مانند شبکه زنان افغان و سایر گروه های جامعه مدنی که کار فوق العاده‌ی را انجام داده اند تا این روند برای زنان،

جوانان، اقلیت های قومی و قربانیان جنگ همه شمول باشد، ابراز قدردانی می نمایم. ملل متحد به عنوان طلایه دار معیار های بین المللی حقوق بشر، در کنار تمامی این گروه ها و همه افغان ها برای ترویج صلح فراگیر کار می کند.

خانم رئیس، من هم مانند همه شما فعالیت تعداد زیاد زنان افغانستان را در طول این روند تحسین کرده ام. باوجودیکه تعداد آنها هنوز هم بسیار اندک است، آنها از طریق سهمگیری و حضور شان نشان می دهند که چگونه کشور طی دو دهه اخیر تغییر کرده است. زنان باید بخشی از گفتگوها در همه موضوعات مربوط به صلح باشند و خواهند بود.

خانم رئیس، اعضای شورای امنیت،

هنگامی که در مورد آینده کشور تصمیم گرفته می شود، زنان افغان باید در اطاق و دور میز حضور داشته باشند.

چرا؟ چون افغانستان امروزی افغانستان بیست سال پیش نیست. روند صلح و هر نوع توافق صلح باید منعکس کننده ی افغان های امروزی باشد. اجازه دهید تا برای همه یادآور شوم که نصف جمعیت افغانستان بعد از امضای توافقنامه بن در سال ۲۰۰۱ به دنیا آمده اند. این نسل در افغانستان متفاوت بزرگ شده اند - اول، افغانستانی که جوانان آن اشتیاق به آموزش خوب را دارند، دوم، افغانستانی که زنان به موقوف های اقتصادی و سیاسی دسترسی دارند؛ سوم، افغانستانی که رسانه ها در آن نقش مدنی حیاتی را بازی می کنند؛ و چهارم، افغانستانی که جامعه مدنی فضا برای رشد دارد. این افغان ها اکنون اکثریت جامعه را تشکیل می دهند. آنها مستحق آن هستند تا صدای شان در مذاکرات شنیده شود - و حق دارند که پس از توافق صلح، نقش فعال و قابل ملاحظه در جامعه افغانی داشته باشند.

اما، خانم رئیس،

تمام افغان ها رنج می برند. آنها از میزان بی سابقه خشونت ها - حتی هنگامی که مذاکرات صلح جریان دارد - رنج می برند. متأسف هستم که به سمع تان می رسانم که در دو ماه نخست سال ۲۰۲۱، ما شاهد ادامه ی روند روز افزون تلفات افراد ملکی از آغاز مذاکرات صلح افغانستان در سپتمبر بدینسو می باشیم. مشخصاً میزان بلند حملات عمدی به منظور هدف قرار دادن افراد ملکی مایه ی نگرانی می باشد. امسال، یوناما ۸۰ موردی را ثبت کرد که افغان ها - به شمول [کارمندان] رسانه ها، جامعه مدنی، اعضای قوه قضائیه، علمای دینی، و مسئولین دولتی - جان های شان را در این حملات هدفمند و وحشیانه از دست دادند.

مگر این [تلفات] تأثیرات کامل و مخرب خشونت روی زندگی مدنی افغانستان و شهروندان افغانستان را منعکس نمی سازد. در برابر هر افغانی که کشته می شود، تعدادی زیادی شغل های شان را ترک می کنند یا متأسفانه تصمیم می گیرند تا کشور شان را ترک نمایند. از این جهت، می خواهیم از اعضای شورای امنیت بابت اعلامیه ی مورخ ۱۲ مارچ ابراز سپاسگذاری نمایم که طی آن حملات اخیر را که عمداً افراد ملکی را مورد هدف قرار می داد، تقبیح کردند. ما همه باید صدای خود را علیه این گونه اعمال وحشیانه بلند کنیم.

خانم رئیس،

در مقابل میزان بلند [حملات]، افغان ها کماکان از بحران کمک های بشردوستانه رنج می برند، و تهدید خشکسالی در راه است. ناامنی غذائی در بلندترین سطح قرار دارد چنانچه بیش از ۴۰ درصد جمعیت در وضعیت اضطراری و بحرانی قرار دارند. بارندگی اندک و درجه حرارت بلند که در جریان فصل سرما مشاهده شد، نگرانی در خصوص وخامت بیشتر را به میان آورده و مثل همیشه، فقیرترین افغان ها صدمه خواهند دید. من بالای شما و همه کشور های عضو حساب می کنم تا در پلان مساعدت بشردوستانه که تنها شش درصد آن تمویل شده، سخاوتمندانه سهم بگیریید. اگر می خواهیم که افغانستان بیشتر به عقب نرود، حمایت های بیشتر باید صورت گیرد زیرا این کشور با بحران مساعدت های بشردوستانه مواجه است.

مگر تنها پول کافی نیست. کارمندان کمک های بشردوستانه به خاطر عرضه بیطرفانه مساعدت ها، مورد تهدید و مداخله قرار گرفته و در امور شان مداخله صورت می گیرد. این گونه اعمال غیرقانونی و غیر قابل توجیه می باشد. همچنان، این اعمال پیامد های ناگوار برای زندگی و معیشت افغان ها دارد. همکاران بشردوستانه باید قادر به انجام وظایف خود باشند بدون اینکه مالیات غیرقانونی بپردازند، مورد آزار و اذیت قرار گیرند، تهدید شوند یا به قتل برسند. من این موضوع مهم را در جریان جلسات اخیر خود با طالبان در دوحه مطرح کردم و خوشحالم که به اطلاع تان می رسانم که اعضای تیم کمک های بشردوستانه ما به زودی گفتگوها را با طالبان در دوحه ادامه خواهند داد. ما از نزدیک با دولت افغانستان نیز کار می کنیم تا اطمینان حاصل نمائیم که چهارچوب قانونی دولت از اجرای فعالیت های بشردوستانه موسسات غیردولتی محافظت می کند.

از آنجائیکه ما با بحران ترسناک کمک های بشردوستانه مواجه هستیم، نیاز است تا خشونت ها کاهش یابد، نیاز است تا دسترسی افزایش یابد، به مساعدت های مالی بیشتر نیاز است، و مهمتر از همه، نیاز است تا موسسات غیردولتی مجال انجام وظایف خطر شان را داشته باشند.

خانم رئیس،

برایم جای مسرت است که اظهار می دارم که به نظر می رسد افغانستان اکنون موج دوم ویای کووید-۱۹ را به پشت سر گذاشته است. با وجودیکه ما باید در خصوص احتمال موج سوم محتاط باشیم، روند تطبیق واکسین آغاز شده است و جا دارد تا از مساعدت دولت هندوستان و همکاری مرکز COVAX ابراز تشکری نمایم. باوجودی که روند تطبیق واکسین سرعت می گیرد، ما باید کماکان اطمینان حاصل نمائیم که این واکسین ها در دسترس تمامی گروه های که در سراسر کشور در اولویت قرار دارند، قرار می گیرد.

خانم رئیس،

باوجود آن، باید به خاطر داشت که انکشافات در افغانستان تنها روی مردم افغانستان تاثیر گذار نمی باشد. انکشافات در افغانستان، ثبات در افغانستان، صلح در افغانستان روی همه دنیا تاثیر دارد. به عنوان یک مثال، کشت و قاچاق غیرقانونی مواد مخدر کماکان ثبات در افغانستان و در منطقه را با تهدید مواجه ساخته و جامعه جهانی را متاثر می سازد.

سال گذشته، کشت خشکاش بیش از سه برابر افزایش یافت در حالیکه شمار عملیات مبارزه با مواد مخدر متأسفانه به گونه‌ی قابل ملاحظه کاهش یافت. ما از گذشته و سایر روند های صلح می دانیم که اقتصاد غیرقانونی می تواند صلح و امنیت را پس از عقد توافقنامه صلح با تهدید مواجه سازد. همکاری های دوامدار نیاز است تا این تهدید در برابر افغانستان، منطقه و همچنان جهان کاهش یابد. من به شما تعهد می سپارم که شما را در جریان هر نوع پیشرفت در این عرصه‌ی مهم قرار دهم. تهدید جهانی دیگر همانا تروریسم فرا ملی به ویژه مربوط به گروه دولت اسلامی می باشد. در ربع گذشته، شاخه خراسان داعش مسئولیت ۲۵ مورد اعمال خشونت بار را به عهده گرفت که افزایش چشمگیر را در مقایسه با سه ماه قبلی نشان می دهد. اخیراً، این گروه مسئولیت قتل وحشیانه‌ی سه نماینده اناث رسانه ها در شهر جلال آباد را به عهده گرفت. این خشونت بیانگر واضح تهدید جاری است که تروریسم افغانستان، منطقه و جهان را در معرض آن قرار داده است.

خانم رئیس،

هنگامی که بعداً در ماه جون در شورای امنیت سخنرانی می کنم، ما تاریخ پیشنهادی برای خروج نیروهای بین المللی مندرج توافقنامه میان ایالات متحده و طالبان را پشت سر گذاشته خواهیم بود. امیدوار هستم که تا آن زمان، قادر باشیم تا پیشرفت های واقعی برخاسته از مذاکرات دوامدار در دوحه، نتایج ملموس نشست ترکیه و اگر آتش بس مقدور نبود، حداقل کاهش چشمگیر درمیزان خشونت ها را مورد بحث قرار دهیم. ماه های آینده شاهد افزایش بیشتر در فعالیت ها در سطح منطقه خواهیم بود که از نشست وزرای کشورهای قلب آسیا در دوشنبه تاجکستان آغاز می شود و می دانم که در این نشست کشور های منطقه گردهم آمده و یکبار دیگر روی همکاری های جاری شان برای صلح و ثبات در افغانستان تاکید می نمایند.

همه این ها نقطه عطف را نشان می دهند - مگر مسیر پیشرو هنوز هم واضح نیست، و ما هنوز هم بلا تکلیفی و سختی را در مقابل خود می بینیم. یوناما که ماموریت قوی از سوی شورای امنیت برایش سپرده شده است، به کار با همه شرکاء - دولت افغانستان، طالبان، رهبران جامعه، همکاران منطقوی، و جامعه جهانی - کار می کند تا پروسه‌ی هماهنگی را برای صلح که شدیداً به آن نیاز است، تقویت بخشد.

از شما تشکر.

* * *

یوناما از مردم و دولت افغانستان برای تامین صلح و ثبات حمایت می کند. مطابق به دستور کار خود به عنوان یک ماموریت سیاسی، یوناما از پیشگیری و حل و فصل منازعات حمایت میکند، باهمی و همزیستی اجتماعی را ترویج می بخشد، و همچنان همکاری های منطقوی را تقویت می کند. ماموریت ملل متحد از حکومتداری موثر حمایت می کند، مالکیت ملی و نهاد های پاسخگو که به منظور رعایت حقوق بشر ایجاد شده اند، را ترویج می بخشد. یوناما مساعی جمیل به خرج می دهد و سایر خدمات به شمول اقدامات دیپلماتیک را که بیانگر استقلالیت، بیطرفی و صداقت ماموریت است، برای جلوگیری از بروز، تشدید و یا گسترش منازعات روی دست می گیرد. یوناما مساعدت های بین المللی برای اولویت های انکشافی و بشردوستانه افغانستان را هماهنگی می کند.